

паткина и какъ чрѣзъ него Куропаткинъ е сондиралъ благоволенieto на Царя да бждатъ подарени на Комитета нужнитъ военно-исторически материали. Негово Царско Височество бѣ възхитенъ отъ замисленото и направено до сега отъ прѣдседателя на Комитета за въздигането на мавзолея и създаването на кжщитѣ-музеи и му благопожела отъ все душа добрия успѣхъ на доброто и похвално дѣло, благоволи и одобри избора на лицето, пратеника въ Петроградъ, пѣргавия и смѣлия ротмистръ П. Ганчевъ.

Нѣколко дни слѣдъ доклада, ротмистръ П. Ганчевъ, снабденъ съ писма отъ Негово Царско Височество Княза до Царя, до Великитѣ Князе и до военния министръ генералъ Куропаткинъ и съ писма отъ прѣдседателя на Комитета „Царь-Освободитель Александръ II“ до сжщитѣ лица, отпжтува за Петербургъ. На всѣкадѣ той бѣ приетъ отлично. По личната заповѣдь на Царя, военнитѣ складове, арсеналитѣ, военно-историческитѣ музеи въ Петроградъ и архивитѣ на Зимния дворецъ бѣха отворени за ротмистра П. Ганчевъ, пратеника на Комитета „Царь-Освободитель Александръ II“, за да прибере всичко нужно за кжщитѣ-музеи. Слѣдъ три-мѣсечно неморно таршуване изъ военно-историческитѣ музеи, складове, арсенали и архиви, той успѣ да намѣри и прибере всичко, каквото бѣ отбѣлѣзано въ списъка, даденъ нему въ София, съ нѣщо повече отъ списъка даже. Подарѣцитѣ бѣха натоварени на нѣколко трена, придружени отъ военни команди и складирани на одеското пристанище подъ личното ржководство на ротмистра П. Ганчевъ. Изборътъ на пратеникъ, въ лицето на ротмистра П. Ганчевъ, бѣ извънредно сполучливъ. Той прѣкрасно завърши въ